

נושאים על סדר היום הציבורי

מפת הדרכים

החלטת הממשלה מיום ה - 25.5.03

הממשלה, בישיבתה היום, דנה בהודעת ראש הממשלה בנושא מפת הדרכים והערות ישראל לאופן יישום המפה. בתום הדיון החליטה ממשלה ברוב קולות כדלקמן:

על יסוד הודעת הממשל האמריקני מיום ה - 23.5.2003, בה התחייבה ארה"ב לטפל בהערות ישראל למפת הדרכים, ברצינות ובאופן מלא, אגב יישום המפה, הודיע ראש הממשלה, ביום 23.5.2003 כי ישראל מסכימה לקבל את הצעדים המוגדרים במפת הדרכים.

הממשלה מאשרת את הודעת הראש הממשלה ומחליטה כי כל ומלוא הערות ישראל, אליהן התייחס הממשל בהודעתו, תיושמו אגב מימושה של מפת הדרכים,

נוסח ההערות שמסרה ישראל לעיון הממשל בארצות הברית, מצורף להחלטה.

הממשלה קיבלה החלטה גם בסוגיית הפליטים, כדלקמן: ממשלת ישראל קיבלה היום את הצעדים המוגדרים במפת הדרכים. ממשלת ישראל מביעה תקוותה כי התהליך המדיני שיפתח, בהתאם לנאומו של הנשיא ג'ורג' בוש, מיום 24.6.2002, יביא לבטחון, שלום ופיוס בין ישראל לבין הפלשתינאים.

כמו-כן מבהירה ממשלת ישראל כי הן במהלך התהליך המדיני והן לאחריו, המענה לסוגיית הפליטים לא יכלול כניסתם וישובם בתחומי מדינת ישראל.

עיקרי מפת הדרכים

שלב א' - הפלשתינים יערכו רפורמות שלטוניות כולל בחירות למוסדותיהם הפוליטיים, יאבקו בטרור, ויכינו תשתית למדינה בת-קיימא. ישראל תיסוג לעמדות שהחזיקה בהן לפני האינתיפאדה, תפרק את ההתנחלויות שהוקמו מאז מארס 2001 ותפסיק כל בניה של ההתנחלויות ובתוכן.

שלב ב' - תקום מדינה פלשתינית בגבולות ארעיים וועידה בינלאומית תתן לה גיבוי. יועמקו התהליכים שהחלו בשלב הראשון, כולל הנסיגה הישראלית.

שלב ג' - תכונס ועידה בינלאומית שניה ויושג הסכם קבע בין ישראל לפלשתינים. התהליכים שבוצעו בשלבים הקודמים יורחבו ויחתם הסכם שלום בין ישראל לכל מדינות ערב.

על מה מבוססת מפת הדרכים (מתוך המסמך)

"מפת הדרכים" מבוססת על ביצועים, והיא בעלת מטרה, עם שלבים, לוחות זמנים, תאריכי יעד והערכות ביצועים.

מטרת "מפת הדרכים" להתקדם תוך צעדים הדדיים של שני הצדדים בתחום הביטחון והכלכלה, בתחום ההומניטרי ובתחום הקמת המוסדות, תחת חסותה של הרביעייה (הקוורטט: נציגי ארה"ב, האיחוד האירופי, רוסיה, והאו"ם). היעד הוא ישוב סופי וכולל של הסכסוך הישראלי - פלשתיני עד שנת 2005, כפי שהוצג בנאומו של הנשיא בוש ב - 24 ביוני, והתקבל על ידי האיחוד האירופי, רוסיה והאו"ם בהצהרות שרי הרביעייה ב - 16 ביולי וב - 17 בספטמבר.

פתרון של שתי מדינות לסכסוך הישראלי - פלשתיני יושג רק על ידי שימת קץ לאלימות ולטרור, כאשר לעם הפלשתיני תהיה מנהיגות שתפעל בהחלטיות נגד הטרור ותהיה נכונה ומסוגלת להקים דמוקרטיה פועלת,

בהתבסס על סובלנות וחירות, ועל ידי נכונותה של ישראל לעשות את כל הנחוץ כדי שתוקם מדינה פלשתינית דמוקרטית, והסכמה ברורה וחד משמעית של 2 הצדדים על המטרה של הסכם שיושג במשא ומתן.

כיצד תבוצע התוכנית (מהמסמך)

הקוורטט יסייע ביישום התוכנית, החל מהשלב הראשון, לרבות שיחות ישירות בין הצדדים, לפי הצורך, התוכנית מתווה לוח זמנים מעשי ליישום. עם זאת, כתוכנית מבוססת ביצועים, ההתקדמות תדרוש ותהיה תלויה במאמציהם וברצונם של 2 הצדדים ובהיענותם להתחייבויות המפורטות להלן, אם הצדדים יבצעו את מחויבויותיהם במהירות, ההתקדמות בתוך השלבים ובין שלב לשלב תהיה מהירה מהמצוין בתוכנית. אי-הענות להתחייבויות תעכב את ההתקדמות.

הסכם שיושג על ידי משא ומתן בין הצדדים יביא למדינה פלשתינית עצמאית, דמוקרטית ובת-קיימא החיה לצד ישראל ושאר שכנותיה בשלום ובביטחון. ההסכם יפתור את הסכסוך הישראלי-פלשתיני וישים קץ לכיבוש שהחל ב- 1967, בהתבסס על קווי היסוד של ועידת מדריד, העיקרון אדמה תמורת שלום, החלטות 242 ו- 1397 של מועצת הביטחון של האו"ם, הסכמים קודמים שהושגו בידי הצדדים, ויוזמת עבדאללה הנסיך הסעודי - שאושרה בפיסגת הליגה הערבית בביירות - הקוראת לקבלת ישראל כשכנה החיה בשלום ובביטחון, בהקשר של הסכם כולל. יוזמה זו היא יסוד חיוני במאמצים הבינלאומיים לקידום שלום כולל בכל המסלולים, לרבות המסלול הסורי - ישראלי והלבנוני - ישראלי.

הרביעייה תקיים פגישות, על בסיס קבוע, בדרגים הבכירים, כדי להעריך את ביצועי הצדדים באשר ליישום התוכנית.

בכל שלב, הצדדים מצופים לבצע את התחייבויותיהם במקביל, אלא אם צוין אחרת.

14 ההערות של מדינת ישראל למפת הדרכים

- בתחילת התהליך, במהלכו וכתנאי להמשכו, **ישמר השקט**. הפלשתינים **יפרקו את ארגוני הביטחון הקיימים, יקיימו רפורמה ביטחונית במהלכה יוקמו אירגונים חדשים שילחמו בטרור, באלימות ובהסתה. הפסקת ההסתה צריכה להעשות מיד והרש"פ צריכה לחנך לשלום. ארגונים אלה יקיימו סיכול אמיתי של טרור ואלימות** ע"י מעצר, חקירה, סיכול, והכנת הקרקע המשפטית למטרות של חקירה, שפיטה וענישה. בשלב הראשון של התוכנית וכתנאי למעבר לשלב השני הפלשתינים **יסיימו** את: פירוק אירגוני הטרור (חמאס, הג'יהאד האיסלמי, החזית העממית, החזית הדמוקרטית ומנגנונים נוספים) ותשתיתם. איסוף הנשק הבלתי - חוקי ומסירתו לצד שלישי לשם הוצאתו מהאיזור והשמדתו, הפסקת הברחות הנשק והפסקת ייצור הנשק בתחומי הרשות הפלשתינית, הפעלת שרשרת הסיכול והפסקת ההסתה. **לא יהיה מעבר לשלב ב' ללא סיום המלחמה בטרור**. התוכניות הביטחוניות שיישמו יהיו **תכניות טנט זיני** [במסגרת מפת הדרכים לא יוכנס, כפי שנעשה במסגרת ההדדיות, כי על ישראל להפסיק את האלימות וההסתה נגד הפלשתינים].
- ביצוע (Performance) שלם יהיה התנאי להתקדמות בין שלב לשלב **וכן תנאי להתקדמות בתוך השלבים**. התנאי הראשון להתקדמות הוא הפסקה מוחלטת של הטרור, האלימות וההסתה. המעבר משלב לשלב יהיה רק לאחר יישום מלא של השלב שקדם לו. **ההתייחסות לא תהיה ללוח זמנים אלא ללוח ביצועים**. (לוחות הזמנים ישמשו כסרגלי ייחוס).
- יצירת הנהגה חדשה ואחרת ברשות הפלשתינית במסגרת קידום הרפורמות השלטוניות. **יצירת**

הנהגה חדשה היא תנאי למעבר לשלב ב' של התוכנית. במסגרת זו יתקיימו בחירות למועצה המחוקקת הפלשתינית לאחר מו"מ עם ישראל ובתיאום עמה.

4. מנגנון הפיקוח: יהיה בניהול אמריקאי. עיקר פעולת הפיקוח תתמקד ביצירת ישות פלשתינית אחרת ובחינת ההתקדמות בתהליך הרפורמות האזרחיות ברש"פ. הפיקוח יהיה על בסיס מקצועי בלבד ובחתך נושאי (כלכלי, משפטי, כספי) ללא מנגנון כולל ואחוד, ההחלטות המהותיות ישארו רק בידי שני הצדדים.
5. אופי המדינה הפלשתינית הזמנית ייקבע במו"מ בין הרש"פ לבין ישראל. למדינה הזמנית יהיו גבולות שאינם קבועים, הריבונות תהיה מוגבלת, תהיה מפורזת לחלוטין ללא כוחות צבא ורק עם כוחות משטרה וביטחון פנים, המוגבלים בכמות ובחימוש, המדינה תהיה נטולת כוח להתקשר בבריתות הגנה או שת"פ צבאי, יהיה המשך פיקוח ישראלי על הכניסות והיציאות לאנשים ולמטענים ועל המרחב האווירי והמרחב האלקטרו-מגנטי.
6. הדגשת זכותה של ישראל להתקיים כמדינה יהודית אליה תיאסר שיבת פליטים פלשתינים, כולל הצהרה פלשתינית בדבר ויתור על זכות השיבה.
7. סיום התהליך יוביל לקץ התביעות וסיום הסכסוך.
8. ההסדר העתידי יושג באמצעות הסכמה ומו"מ ישיר בין הצדדים על פי החזון שהתווה הנשיא בוש בנאומו מה - 24.6.02.
9. לא יהיה כל עיסוק בסוגיות הקשורות בהסדר הקבע. בין היתר לא תידון ההתיישבות באיו"ש (למעט הקפאת ההתנחלויות והמאחזים הבלתי חוקיים), מעמד הרש"פ ומוסדותיה בירושלים או כל סוגיה אחרת אשר במהותה היא עניין להסדר הקבע.
10. ביטול כל התייחסות להחלטות בינ"ל או אחרות (1397, יוזמה הסעודית והיוזמה הערבית שאומצה בביירות). ההסדר שיבוסס מכוח הסכמה למפת הדרכים הוא הסדר אוטונומי השואב את כוחו מעצמו. ההתייחסות צריכה להיות רק להחלטות 242 ו- 338, והיא תהיה אך ורק כמתווה לניהול מו"מ בעתיד, לעניין הסדר הקבע.
11. קידום תהליך הרפורמות ברש"פ. תוגדר חוקה זמנית פלשתינית. תוקם תשתית משפטית פלשתינית ויחודש שת"פ עם ישראל בתחום זה. בתחום הכלכלי יימשך המאמץ הבינלאומי לשיקום הכלכלה הפלשתינית. בתחום הכספי יהיה קיום מלא של ההסדר האמריקאי - ישראלי - פלשתיני כתנאי להמשך העברת כספי המס.
12. פריסת צה"ל בקווי ספטמבר 2000 - תהיה בכפוף לקיום האמור בפסקה 1 (שקט מוחלט) ותיעשה בשינויים המתחייבים מאופי הנסיבות החדש והצרכים החדשים שנוצרו עקב כך. יושם הדגש על החזרת הסמכויות והאחריות האזרחית כפי שהיו בספטמבר 2000 ולא על פי מצב הכוחות בשטח כפי שהיה אז.
13. בכפוף לצרכי הבטחון, ישראל תפעל להחזרת החיים הפלשתינים לפסים נורמליים: קידום המצב הכלכלי, טיפוח קשרי מסחר, עידוד וסיוע לפעילות הגופים ההומניטריים המוכרים. במסגרת הסוגיה ההומניטרית לא תהיה התייחסות לדו"ח ברטיני כמסמך יסוד מחייב.
14. מדינות ערב יסייעו לתהליך על ידי גינוי פעולות הטרור. לא ייעשה הקשר בין הערוץ הפלשתיני לערוצים אחרים (סורי-לבנוני).

חוות דעת היועץ המשפטי למשרד החוץ בנושא התביעה הפלשתינית לזכות השיבה

היועץ המשפטי של משרד החוץ, אלן בייקר, התייחס לדרישה הישראלית מהפלשתינים כפי שהושמעה על ידי מספר שרים "לוותר על זכות השיבה" בטרם תתקבל מפת הדרכים ואלה הערותיו:

1. לא קיימת במשפט הבינלאומי "זכות השיבה" לא לפלשתינים ולא לאף עם אחר, ולכן אין מקום לבקש שיוותרו עליה.
2. המדובר בטיעון פלשתיני שקיבל תאוצה משך השנים מרוב שחוזרים ומזכירים אותו, ואף הפך למטבע לשון מקובלת בהקשרים בילאומיים אחרים (כגון קוסובו).
3. מעולם לא נוצרה זכות כזאת עבור הפלשתינים. פסקה 11 של החלטה 194 של העצרת הכללית של האו"ם משנת 1948 (שהיא רק בגדר **המלצה** ולא החלטה מחייבת) העניקה במסגרת שורה של המלצות בדבר הפסקת אש **אופציה** לאותם הפליטים לחזור לביתם בתנאי שיהיו מוכנים לחיות בשלום עם שכניהם **ובתנאי שהנסיבות מאפשרות זאת**.
4. החלטת מועצת הביטחון 242 מ- 1967 **לא** התייחסה **בכלל** לזכות שיבה, והסתפקה בקריאה ל"פתרון צודק" לבעיית הפליטים (שאנו מפרשים בהתייחסות גם לפליטים יהודיים).
5. גם אמנות זכויות האדם של האו"ם אינן מתייחסות לזכות שיבה כזכות קולקטיבית, ומזכירות רק זכות האזרח היחיד לחזור למדינתו.
6. גם במסמכי תהליך השלום בין ישראל לשכנותיה, כולל הפלשתינים, אין התייחסות לזכות לשיבה, ולכל היותר מתייחסים לכך שסוגיית הפליטים תהווה נושא למו"מ בין הצדדים.
7. גם מפת הדרכים אינה מתייחסת באופן ישיר לזכות השיבה, ומתייחסת להסדר הקבע שיקלוף פתרון מוסכם, צודק, הוגן ומציאותי לסוגיית הפליטים (מפת הדרכים מאמצת באופן עקיף את עקרון זכות השיבה באמצעות ההתייחסות ל**יוזמה הסעודית והצהרת ביירות**, בהן יש אזכור של זכות השיבה).
8. לאור כל האמור לעיל, כותב אלן בייקר בחוות-דעתו, מומלץ שלא להתייחס לכך בכלל ולהסתפק בהתייחסות לעובדה שנושא הפליטים נמצא על שולחן המו"מ בין הצדדים, לשם פתרון מעשי ופרגמטי. במידה ובתום התהליך תקום מדינה פלשתינית, אזי מדינה זאת תהיה ביתם של הפלשתינים וכל הסדר יתייחס ליכולת המדינה לקלוט פליטים.

השלבים שקדמו לפרסומה של טיוטת התוכנית

- 24.6.02** - נאום נשיא ארה"ב, ג'ורג' בוש, על המזרח התיכון, שבו הציג את חזונו לפתרון של שתי מדינות וקרא להחלפת ההנהגה הפלשתינית.
- 15.7.02** - פגישת שרי החוץ של "הקוורטט" שקרא ליישום נאום בוש ולניסוח "מפת הדרכים" למטרה זו.
- 17.9.02** - פגישת שרי החוץ של הקוורטט, שפירטו את עקרונות מפת הדרכים, התוכנית נוסחה במחלקת המדינה, באחריות ראש אגף המזרח התיכון, ויליאם ברנס, הכותב המרכזי של המסמך הוא סגנו דייויד סאתרפילד.
- 15.10.02** - ערב פגישת ראש הממשלה שרון עם בוש, מסר לו הבית הלבן את הטיטוה הראשונה של מפת הדרכים, למחרת הציג ברנס את המסמך לחברי הקוורטט האחרים.
- אוקטובר 2002** - ברנס בא לסיור באיזור, ושמע את הערות ישראל, הפלסטינאים ומדינות ערב לטיטוה. שרון הטיל על מנהל לשכתו, דב וייסגלס, לרכז את ניסוח הערות ישראל למפת הדרכים. וייסגלס עומד בראש צוות של משרדי ראש הממשלה והחוץ ומערכת הבטחון.
- נובמבר 2002** - שרון שיכנע את הבית הלבן לעכב את פרסום מפת הדרכים על לאחר הבחירות בישראל.

14.11.02 - טיוטה שניה ומתוקנת של מפת הדרכים הושלמה, ולא נמסרה רשמית לישראל.

20.12.02 - הושלמה הטיטה השלישית והאחרונה של מפת הדרכים.

פברואר-2003 מנהיגים יהודים בארה"ב פתחו במסע הסברה נגד מפת הדרכים, בקריאה להתאימה לנאום בוש, כדי שלא תפגע בישראל.

20.2.03 - "הארץ" פירסם כי בתשובה הישראלית יש יותר ממאה תיקונים, לרבות תביעה שהפלשתינים יוותרו בראשית התהליך על זכות השיבה. הפרסום עורר ביקורת רבה בעולם על שרון.

14.3.03 - בוש הכריז על מחויבותו ליישום מפת הדרכים, לקראת המלחמה בעיראק, והודיע שהיא תוגש לצדדים עם השבעת הממשלה החדשה ברשות הפלשתינית. בוש קרא לצדדים "לתרום" ולהידבר ביניהם על יישום המפה.

14.4.03 - צוות בראשות וייסגלס הציג לבכירי הממשל האמריקאי את הערות ישראל למפת הדרכים, ומסר להם את הנוסח הישראלי של המפה.

30.4.03 - ההגשה הרשמית של מפת הדרכים לשרון ולאבו-מאזן.

עיקרי נאום בוש

- 2 מדינות לשני עמים.
- 2 הצדדים יאבקו בטרור.
- מנהיגות פלשתינית חדשה ושונה, בחירת מנהיגים פלשתינים שלא קשורים לטרור.
- ארה"ב תתמוך ביצירת מדינה פלשתינית שגבולותיה והיבטים מסוימים הנוגעים לריבונות שלה יהיו זמניים עד לפתרון שיהיה חלק מהסכם סופי במזרח התיכון.
- מדינה פלשתינית תוקם על ידי רפורמות - מוסדות פוליטיים וכלכליים חדשים לחלוטין המבוססים על דמוקרטיה, כלכלת שוק ופעילות נגד טרור.
- ארה"ב והקהילה הבינלאומית יסייעו לפלשתינים לארגן ולפקח על בחירות מקומיות חופשיות שיתקיימו עד סוף השנה. הקמת מדינה פלשתינית דורשת מערכת משפטית יעילה ועצמאות.
- ארה"ב לא תסייע בהקמת מדינה פלשתינית עד שמנהיגיה יקחו חלק במאבק מתמשך בטרור ובפירוק תשתית הטרור.
- המדינה הפלשתינית יכלה לקום במהירות ולהגיע להסכמים עם ישראל מצרים וירדן בשאלות מעשיות דוגמת ביטחון. הגבולות והבירה יקבעו במו"מ בין הצדדים על ההסדר הסופי. מדינות ערב הציעו לסייע.
- על ישראל - עם התקדמות במצב הבטחוני, לסגת לקווים של לפני ה- 28.9.00. ההתנחלות בשטחים חייבת להיפסק. ישראל חייבת להחזיר את חופש התנועה ולהפשיר את הכספים הפלשתיניים.
- סיום הכיבוש הישראלי שהחל ב- 1967 בהסכם שיתבסס על החלטות האו"ם 242 ו- 338, על נסיגה ישראלית לגבולות מוכרים ובטוחים.
- צריך לפתור את בעיית ירושלים, עתיד הפליטים והסכם שלום על לבנון ועם סוריה שתתמוך בשלום ותאבק בטרור.
- מצפה מישראל להענות ולעבוד לקראת הסכם כולל תוך שלוש שנים.
- כאשר יהיו לפלשתינים מנהיגים חדשים, מוסדות חדשים והסדרי ביטחון חדשים - ארה"ב תתמוך

בהקמת מדינה פלשתינית.

- על ישראל - כיבוש קבוע מאיים על דמותה של ישראל ועל הדמוקרטיה שלה, הפעילות הישראלית בשטחים חייבת להפסק.

- על מדינות ערב - מצפים מהן שיתקרבו יותר לישראל, גם כלכלית וגם דיפלומטית ויביאו לנורמליזציה בין מדינת ישראל והעולם הערבי.

הארץ (8.6.03) - ממינוי אבו-מאזן לועידת עקבה (תאריכים חשובים)

מארכ - מינוי אבו מאזן לראש הממשלה הפלשתיני.

13.3.03 - בוש פוגש את שליחי שרון.

14.3.03 - בוש מתחייב ליישום מפת הדרכים.

19.3.03 - פרוץ המלחמה בעיראק.

31.3.03 - בוש לסילבן שלום: "אני נחוש להגיע להסדר".

14.4.03 - ישראל מציגה הערות למפת הדרכים.

30.4.03 - מפת הדרכים מוגשת לצדדים.

11.5.03 - פאואל בירושלים יש הסכמה לישום מפת הדרכים.

15.5.03 - וייסגלס בארצות הברית להכנת ביקור שרון.

17.5.03 - אבו-מאזן דורש משרון לקבל את מפת הדרכים.

18.5.03 - שרון מבטל את ביקורו בארצות הברית בשל הפיגועים.

20.5.03 - הממשל דורש משרון לקבל את המפה בממשלה.

21.5.03 - שיחה טלפונית בוש - שרון.

22.5.03 - וייסגלס מסכם נוסחה לקבלת הערות ישראל.

25.5.03 - אישור מפת הדרכים בממשלה.

4.6.2003 - פסגת עקבה.

פסגת שארם א-שייח

בשל חילוקי דעות לא נסתיימה ועידת שארם בהודעה משותפת אלא בשתי הצהרות: האחת של נשיא מצרים, חוסני מובארק בשם מצרים, סעודיה, ירדן, בחריין והרשות הפלשתינית. השניה, של הנשיא האמריקני. בין הנקודות שהעלה בוש, שגרמו לחילוקי דעות היתה בקשתו ממצרים וירדן לקדם את הנורמליזציה עם ישראל ולהשיב את שגריריהן לתל אביב.

הערבים ציינו באוזני בוש שהם מחויבים ליוזמת השלום הסעודית שהתקבלה על ידי מנהיגי ערב בפסגת ביירות במארכ 2002, אולם על ישראל להיות מחויבת לחזון בוש, שהוצג בנאומו ב - 24 ביוני 2002.

המנהיגים הערבים ביקשו להרחיב את תוכנית "מפת הדרכים" באופן שבו היא תכלול גם את המסלולים הסוריים והלבנונים. בוש ופאואל דחו את הדרישה.

בוש הדגיש, שעל הרשות הפלשתינית להתחיל לפעול נגד הטרור באופן מיידי - הצד הערבי דרש, שבמקביל, תבצע ישראל צעדים להקלת מצבה של הרשות.

הנשיא בוש הדגיש, בועידת שארם, שיש פוטנציאל להשגת אחדות נגד הטרור, פוטנציאל להשגת שלום במזרח התיכון, ופוטנציאל להקמת מדינה פלשתינית עצמאית.

בוש ציין שהשלום מחייב להלחם בטרור והדגיש את התנגדותם והתחייבותם של בני שיחו הערבים לנקוט ב"צעדים פרקטיים" נגד התופעה.

בוש קרא לעם הפלשתיני לבחור "מנהיגים חדשים" שיפעלו נגד הטרור ויקדמו את הדמוקרטיה.

עוד אמר הנשיא בוש בשארם: העולם צריך שתהיה מדינה פלשתינית חופשית, ובמצב של שלום, ועל כן ממשלתי תעבוד על כל הצדדים הנוגעים בדבר כדי למלא אחר המשימה הזו. ישראל חייבת לטפל בהתנחלויות כדי להבטיח רצף טריטוריאלי שהפלשתינים יוכלו לכנות "בית", הוא אישית מוכן לסייע למנהיגים לקבל "החלטות הירואיות" שיגשימו את השלום.

בהודעת הסיכום של המנהיגים הערבים אמר מובארק כי הערבים מקדמים בברכה את תוכנית "מפת הדרכים" שבה מעוגן חזון בוש בדבר הקמת מדינה פלשתינית עצמאית לצידה של ישראל. מובארק הדגיש כי הערבים תומכים בצעדיו של ראש הממשלה הפלשתיני, אבו מאזן "להפסיק את האלימות".

פסגת עקבה 4.6.03

- שרון הבטיח לפנות באופן מיידי מאחזים "לא מורשים" בגדה. תמיכה נמרצת בחזון בוש - 2 מדינות: ישראל ומדינה פלשתינית. חידוש המו"מ הישיר לפי הצעדים המפורטים במפת הדרכים כפי שהתקבלו על ידי ממשלת ישראל.

פעילות משותפת של ישראל והפלשתינים ללוחמה בטרור באלימות ובהסתה מכל הסוגים. רצף טריטוריאלי בגדה המערבית עבור מדינה פלשתינית בת - קיימא. התחלת פינוי המאחזים הבלתי חוקיים.

- אבו מאזן גינה את הטרור מאמץ את מפת הדרכים של הקוורטט ללא סייגים. 2 מדינות ישראל ופלשתיין. מו"מ ישיר במטרה לשים קץ לסכסוך הישראלי פלשתיני לפתרון כל הסוגיות הקבועות וסיום הכיבוש שהחל ב - 1967. הכרה בסבלם של היהודים במהלך ההיסטוריה. לא יהיה פתרון צבאי לסכסוך. גינוי טרור נגד הישראלים באשר הם. שימת קץ לאינתיפאדה החמושה. קץ הכיבוש. פעילות נגד הסתה, אלימות ושנאה מצד מוסדות פלשתינים.

- בוש - על הישראלים והפלסטינים לנקוט בצעדים מוחשיים ומיידיים לקראת יום חזון 2 המדינות. הממשל יעמיק מעורבותו לקידום הסדר הישראלי פלשתיני. דיון בסוגיית ההתנחלויות כדי להגיע לשלום. הממשל האמריקני יספק הכשרה ותמיכה לשירות ביטחון פלשתיני חדש, ידאג לכוח משימה בראשות השגריר ג'ון וולף, אשר יהיה אחראי לסייע לצדדים להתקדם לקראת השלום, לעקוב אחר התקדמותם ובקרת מילוי ההתחייבות.

ביבליוגרפיה

1. מפת הדרכים. תרגום לא רשמי.
2. 14 הערות למפת הדרכים שהגישה הממשלה לממשל האמריקני.

3. חוות הדעת של היועץ המשפטי למשרד החוץ בנושא "זכות השיבה".

4. קטעי עיתונות.